

Javno ocenjevanje

SOLSKI IN DRUŽBENI PROBLEM

Ljudska skupščina je te dni razpravljala o predlogu zakona o organskih upravljanjih v šoli. Ta zakon, če bo seveda sprejet kot zakon, naj bi se posebej obravnaval sodelovanje dijakov v organskih upravljanjih. Z njim bo potrjeno to, kar se pri nas že preizkuša. Ker pa se v šolskih skupnostih vedno pojavlja vprašanje javnega ocenjevanja in se zanj zanimajo tudi starši, bom navedel nekaj stvari, ki so s tem v zvezi.

Javno ocenjevanje v soli pri nas preizkušamo že nekaj let, javnost pa zagodrnja, če stvari ne tečejo tako, kot si jih zamišljamo. Mislim, da je javno ocenjevanje pedagoško vprašanje, ki se povezuje s stanjem v vsem našem družbenem razvoju. Pedagoško je, da dijak ve, kako je z njegovim stanjem in redovalnici, ki je samo zunanji izraz njegovega znanja. Pri spraševanju pa je dijak vedno v razburjenem stanju in je treba upoštevati, da za učitelja ni lahko, če pride do sporne situacije. Učenec je namreč v učno-vzgojnem procesu in je stopnja njegove zmožnosti za presojo odvisna ne samo od njegove starosti in vzgojiteljev, ampak tudi od vseh zunanjih vplivov, ki so lahko sovražni šoli. Dijaki so sprva predlagali tako: »Profesorji naj povedo svojo oceno, potem pa mi — in se bomo že sporazumeli.« Seveda se te oblike sami preboreli. Ostala je želja, da se zvedo za svoje stanje. Mislim, da se bo vsak prosvetni delavec, ki ima otroke v šoli, z njihovo željo strinjal. Gre le za metodo, kako prebriniti konfliktno situacijo, če seveda do nje pride.

Vprašujemo se, zakaj učitelj »skrije« svojo oceno? Vzrok je v različnih pogledih na to, kakšen naj bo nivo znanja. Učitelj ima seveda subjektivno mnenje, ki se upira na učni načrt. Kaj sprejeti vanj, pa je vprašanje, ki o njem razpravljajo razni prosvetni forumi. Fakultete zahtevajo od srednje šole svoje, te pa seveda pričakujejo, da se nivo v osnovnih šolah ne bo znižal. Tu je torej proces, ki vodi k višanju količine in kakovosti znanja — dijaki in starši pa seveda raje

potegnejo navzdol. Nesporazum je tukaj, učitelj pa je »vzvišeno« v sredi. »Sporna« je navadno meja med zadostno in nezadostno oceno, dobremu dijaku namreč ocena ni življenjsko vprašanje. Tudi slabih dijakov ne zanemarjamo, saj uvajamo dodatno pomoč, če dijak ne uspeva iz objektivnih razlogov.

Seveda pa je potrebno sodelovanje med šolo in domom. Roditeljski sestanki so še vedno slabo obiskovani, prav tako je malo staršev na govorilnih urah. Šolska vrata so tudi vsakemu odprta. Premalo se zavedamo pravic, ki jih imamo, in po nepotrebnem kvarimo dobro voljo tistih prosvetnih delavcev, ki želijo speljati še prosvetni voz po naši družbeni poti. Predloge, ki jih dajejo občani, bomo upoštevali, če so v danih razmerah uresničljivi. Najprej stiki, potem šele bomo našli skupni jezik!

Z obsojanjem na splošno ne bomo dosegli nič. Potrebni sta pomoč in spoznanje stanja in razvijajočih se procesov. Kako odgovorno je tako početje, je članek tov. -nec, ki je javno ocenjeval vso celjsko prosveto, pokazal oceno, sam pa se skrila.

Pa moje mnenje o ocenjevanju v šolah? Pri vzgojnih dijakih lahko mirne duše pokažemo oceno in povedo, kaj še manjka. Če to ne gre, pa naj učitelj ob koncu tedna pove za stanje. V spornih primerih naj dijaki in starši najprej stopijo v stik z učiteljem, šele potem naj se obračajo k šolski skupnosti in pedagoški službi. Le tako bomo odpravili nesporazume na različnih stopnjah.

Erklavec Janez

V ZALCU PRIPRAVLJAJO HMELJARSKI MUZEJ

V Zalcu so že v teku priprave za ureditev hmeljarskega muzeja. V ta namen je bil že lansko leto ustanovljen poseben odbor, ki zbira gradivo. Do danes je uspelo odboru v sodelovanju z nekaterimi hmeljarji zbrati precej dokumentarnega in etnografskega materiala.

Odbor namerava zbrano gradivo urediti tako, da bodo prikazana 4 obdobja in sicer bo prvo obdobje obsegalo pojave prvega hmeljarstva na slovenskem ozemlju do ustanovitve južnoštajerskega hmeljarskega društva v Zalcu 1880. leta. Drugo obdobje material od 1881. do 1918. leta, tretje obdobje od 1919. do 1945. leta in četrto obdobje od 1946. leta do danes.

V proračunu občine Zalec je v letošnjem letu za ureditev hmeljarskega muzeja že zagotovljeno 2 milijona din, preostala sredstva pa bodo na razpolago v letu 1965.

Prostor, v katerem bo hmeljarski muzej, bo na razpolago po preselitvi in temeljiti preureditvi dosedanjih prostorov knjigarne in trgovine »Peko«, ki bodo prazni s preselitvijo omenjenih lokalov v druge prostore.

Muzej bo urejen do občinskega praznika v Zalcu to je do junija 1965. leta.

S. E.

Prizadevna mladina v Kompolah

Pozno jeseni je aktiv mladine v Kompolah dal pobudo, da bi naštirali veseli program s skeči, pesmimi, folkloro in plesom. Po mesecu dni vztrajnih vaj ob večernih urah se je kmpolska mladina predstavila občinstvu z nepozabnim »Veselim večerom«. Na improviziranem odru v šolskem razredu so izvedli dveipolurni program, s katerim so gostovali tudi v Storah — skupaj z ansamblom mladih. Vendar gostovanja niso omejili samo na Store. Skoraj dva meseca je trajala turneja — tudi v kraje, ki so oddaljeni več kot 60 kilometrov. Povsod so jih navdušeno sprejeli in zato nameravajo predstavo spet ponoviti.

J. K.

Klubi v žalski občini

V žalski občini je vsega skupaj 19 klubov, od katerih so nekateri lepše, drugi slabše urejeni, skoraj vsi pa so našli svojo streho pod zadružnimi domovi. Tudi za njihovo materialno vzdrževanje so največ prispevale kmetijske organizacije. Če ne bi bilo teh, bi bilo precej manj klubov.

Spričo tega je prav materialna plat klubov v žalski občini dokaj nezadovoljiva. Občinski svet Svobod in prosvetnih društev jim sicer nudi pomoč, medtem ko se komisija za klube ukvarja z vprašanjem, kako bi sredstva najbolj učinkovito razdeljevala ter honorirala ljudi, ki klube vodijo, vendar so sredstva za kakšno večjo stimulacijo skromna.

Čeprav materialne razmere klubov niso rešene, se vendarle kaže prizadevanje za sistematičnim programiranjem in organiziranimi oblikami klubskega dela. Vodje kluba se v tem smislu udeležujejo seminarjev, ki jih prirejajo v okvirnem in republiškem merilu.

Tak seminar so priredili pred dnevi tudi v Zalcu, prisostvovalo pa mu je 30 udeležencev. Ob zaključku je šempetrska Svoboda izvedla soliden program.

S POLIC STUDIJSKE KNJIŽNICE

- Snyderl M.: Temeljna lista ob novi jugoslovanski ustavi. Ljubljana 1962. S. 231/124.
- Wilhelm H.: Gesellschaft und Staat in China. Hamburg 1960. S. 17743/102.
- Bariš M.: Mednarodno pravo. Beograd 1962. S. 24430/2.
- Donlagić A., M. Leković: Njemačka ofanziva na istočnu Bosnu januar-februar 1942. Beograd 1962. S. 1160/45.
- Đurić M.: Problemi sociološkega metoda. Beograd 1962. S. 24429/2.
- Mitrinović R. S.: Male planete. Beograd 1959. S. 12335/10.
- Pejović M.: Priručnik za investitore. 7. izmenj. i dop. izd. Beograd 1963. S. 24431.
- Pogačnik J.: Čas v besedi. Maribor 1963. S. 23519/5.
- Putnik D.: Sudska psihologija. Beograd 1962. S. 24430/2.
- Rawcliffe D. H.: Skrivnosti in slepila okultizma. Ljubljana 1963. S. 24424.
- Spinoza B. de: Eтика. Ljubljana 1963. S. 19145/6.

PREDKONGRESNE RAZPRAVE

V KONJICAH USTANOVILI POSEBEN SKLAD

Pred dnevi je občinski svet Svobod in prosvetnih društev v Konjicah sklical konferenco, na kateri so predstavniki vseh društev obravna-

vali probleme in naloge kulturno prosvetnega dela ter izvolili štiri delegate, ki bodo konjiško občino zastopali na bližnjem kongresu Zveze Svobod in prosvetnih društev.

Naš dopisnik je s tem v zvezi zastavil predsedniku občinskega sveta Svobod in Konjicah tovarišu Pekošku vprašanje, kakšne naloge stoje v sedanjem času pred kulturno prosvetnimi organizacijami ter kakšen je finančni položaj društev. Tov. Pekošek je odgovoril:

»Amatersko kulturno prosvetno delo nikakor ni v krizi, kakor to pogosto slišimo, pač pa menim, da bi ga bilo treba prilagajati danim razmeram ter upoštevati predvsem želje ljudi. Klubi so takšna oblika, vendar še niso zaživeli. Kazalo bi sklicati posvetovanje vseh zainteresiranih družbeno političnih delavcev.«

»Vse do letos smo imeli s finančnimi sredstvi precejšnje težave. Nekaj sto tisoč dinarjev, kolikor smo dobili iz občinskega proračuna, seveda ni zadostovalo. Toda letos se je zadeva občutno izboljšala. Občinska skupščina je sprejela odlok o povečanju dopolnilnega prispevka in je ustanovila poseben sklad za kulturno prosvetno delo. Tako smo dobili stabilen vir dohodkov.«

V. L.

NOVA KNJIŽNICA V SEVNICI

Splošna knjižnica v Sevnici, ki doslej ni imela primernih prostorov, se je preselila v prostore bifeja v Smarju, središču Sevnice. Knjižnica, ki je dobila tudi nekaj novega inventarja, bo poslovala vsak dan, ob nekaterih dnevih tudi popoldne.

GOVORIJO CELJSKI KULTURNIKI:

DRAGO DULAR:

Kakšno vlogo naj opravlja kultura?

Problematika kulture je zelo kompleksna. Dejstvo je, da so materialni pogoji osnova za vsako kulturno manifestacijo. Na drugi strani pa vemo, da idejne osnove vplivajo na materialne pogoje. Z drugimi besedami, če gledamo družbeno dogajanje s te strani, moramo imeti pred seboj ta koncept:

Kakšno vlogo naj opravlja kultura?

Ideološko gledano mora vsako družbeno dogajanje ustrezati interesom našega razvoja. Govorili smo o problemih kulture in o potrebah po programih. Mislim, da ne bomo

mogli doseči večjega uspeha, dokler bodo programi izhajali od zgoraj navzdol. Če je osnovni socialistični koncept, da izhaja vse iz delovnega človeka in je njemu namenjeno, potem tu doslej nismo odigrali svoje vloge. Z delovnimi kolektivi bi se morali pogovoriti o potrebah in željah ljudi po kulturnih manifestacijah.

Smatram, da bi morali s programiranjem forsirati jasen koncept, iz katerega bi moralo biti točno razvidno, kaj hočemo. Ko bo ta koncept dovolj jasen, ga bo treba tako popularizirati, da ga bo večina de-

lovanje organizacij in društev v določenem kraju in tako doseči čim širše sodelovanje državljanov samih v klubih.

J. J.

DIVJI LOVEC V PONIKVI PRI ZALCU

Na Ponikvi pri Zalcu so pred dnevi uprizorili Finčarjevega Divjega lovca. Za predstavo, v kateri so nastopili poveliči sami mladi domači igralci, je vladalo izredno zanimanje, saj je bila dvorana obkraj do kraja zasledena. Zasluga za uspeh gre v veliki meri režiserju Jožetu Kralcu, ki je v predstavo vložil veliko truda.

F. V.

SOLE ZA ŽIVLJENJE NA ŠMARSKEM

Ze lansko leto je Šmarska delavska univerza pripravila nekaj sol za življenje, ki so jih obiskovali mladi v Trzinu, Rogiški Slatini, Podčetrku in Rogatecu. V ted neha pa so si šole za življenje omislili še mladi v Bistrici v Sotli, Pristavi in Sentvidu pri Grobelnem. Za šole za življenje je tudi v Šmarski občini vse večje zanimanje. Predavatelji delavske univerze pa nameravajo podobno snov v prirejani obliki prikazati tudi v klubih.

S. R.

LITERARNA VITRINA NA CELJSKI GIMNAZIJU

Na celjski gimnaziji že vrsto let urejajo posebno literarno vitrino, da bi se dijaki bolje spoznali z življenjem in delom pomembnih predstavnikov domače in tuje književnosti, pa tudi likovne umetnosti. Med najbolj uspele prikaze sodi oris življenja in dela znanega ameriškega pisatelja Johna Steinbecka. Letos so dijaki ustvarili v vitrino podatke v besedi in sliki o znamenitem slikarju van Gogh, Dnevnik Anne Frank v holandsčini, angleščini, nemščini in slovenščini, oris življenja in dela pesnika srbske moderne Milana Rakića, Petra Petrovića Njegoša, Ksaverja Meška, Franceta Preserina in velikega francoskega kiparja Augusta Rodina. Do konca šolskega leta bodo predstavili dijakom še ameriško pisateljico Pearl S. Buck, Williama Shakespeara in nekatere domače pisce.

J. B.

lovnih ljudi sprejela in potem nam ne bo težko pritegniti ljudi recimo tudi v gledališče.

Da bi ljudje takšen program sprejeli, bi morali izdelati anketo studijskega značaja, kjer bodo vsa stališča jasno izražena. Mislim, da je izredno važno, da spoznamo potrebe od spodaj navzgor in ne obratno.

Naša kultura je dandanes v nekem prehodnem obdobju. Toda vsemo si moramo prizadevati, da dvignemo idejno in kulturno raven našega delovnega človeka, da bo sam začutil željo in potrebo po kulturnem izživljanju. Skrbeti pa moramo za takšno kulturno dejavnost, s katero bomo našega delovnega človeka pritegnili, da bo naš program osvojil kot svojega. V zavest kulturnikov — profesionalcev pa mora prodreti to, da je potreba po kulturnih manifestacijah resnično potreba delovnih ljudi.

Prihodnjič: Vlado Kroflič: O amaterizmu.

Vrsta dokaj medlih določil

Danes odgovarjata na naše vprašanje ravnatelj hudinjske šole Adolf Marčič in predsednik občinskega sveta Svobod in prosvetnih društev v Celju Vlado Kroflič.

ločene občine, pač pa bi morala biti trdno postavljen temelj bodočemu razvoju.

Kultura in znanost, ki je predosnutek sploh ne omenja, bi morali imeti svoje sklade in poglavje, ker gre za področje, ki ga je treba sistematično reševati.

Vlado Kroflič:

V predosnutku citira 72. člen med drugim tudi vzdrževanje in materialno pomoč kulturnih organizacij, obseg te pomoči pa je odvisen od programov, uspehov in vneme njenih organov. Vsekakor je razveseljivo, da so zagotovljena sredstva amaterskih kulturnih dejavnosti. Osebno me mo-

Tudi problem šolskih kuhinj ni rešen. Zagotovljene so malice, ki jih pripravljajo šolske kuhinje. Konkretno pri nas pa več kot polovica učencev nima toplega obroka zaradi zaposlenosti staršev. Zato bi že zdaj morali misliti na uvedbo toplega obroka.

Čudi me, da predosnutek citira krajevne skupnosti kot graditelje šolskih športnih objektov. Le-te imajo namreč tako minimalne sklade, da je to absurd. To vprašanje torej ni rešeno. Smatram, da sredstva ne bi smela biti odvisna od dobre volje do-

ti le drugi del, namreč uspehi, programi. S sredstvi, ki jih ta društva imajo, namreč ni mogoče doseči takšnih uspehov, za katere bi bilo mogoče dobiti več sredstev.

Razveseljivo je, da bo statut zagotovil gradnjo in vzdrževanje kulturnih domov, vendar ni razvidno kako. Zdi se mi, da sklad, ki združuje šolstvo in kulturo, ne bo tolikšen, da bi mogel zadovoljevati vse potrebe in hkrati omogočati nadaljnji razvoj. Prosveta in kultura bi morali biti nujno ločeni.